

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XIX niedziela zwykła

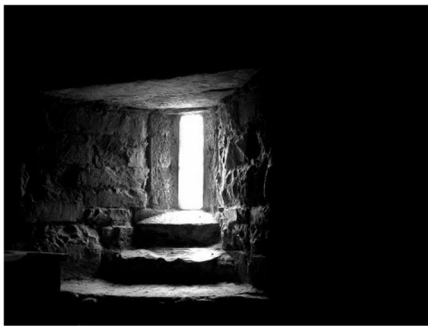
21 sierpnia 2022

LITURGIA SŁOWA

Iz 66, 18-21; Ps 117; Hbr 12, 5-7. 11-13; Łk 13, 22-30

Ref. psalmu: **Całemu światu głosicie Ewangelię.**

Jezus przemierzał miasta i wsie, nauczając i odbywając swą podróż do Jerozolimy. Raz ktoś Go zapytał: „Panie, czy tylko nieliczni będą zbawieni?”. On rzekł do nich: „Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wielu, powiadam wam, będzie chciało wejść, a nie zdołają. Skoro Pan domu wstanie i drzwi zamknie, wówczas, stojąc na dworze, zaczniecie kołatać do drzwi i wołać: „Panie, otwórz nam!”, lecz On wam odpowie: „Nie wiem, skąd jesteście”. Wtedy zaczniecie mówić: „Przecież jadaliśmy i piliśmy

z Tobą, i na ulicach naszych nauczaleś”. Lecz On rzecze: „Powiadam wam, nie wiem, skąd jesteście. Odstąpcie ode Mnie wszyscy, którzy dopuszczacie się niesprawiedliwości!”. Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów, gdy ujrzy-

cie Abrahama, Izaaka i Jakuba, i wszystkich proroków w królestwie Bożym, a siebie samych precz wyrzuconych. Przyjdą ze wschodu i zachodu, z północy i południa i siądą za stołem w królestwie Bożym. Tak oto są ostatni, którzy będą pierwszymi, i są pierwsi, którzy będą ostatnimi”.

— *Oto słowo Pańskie.*

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania.

Codziennie modlimy się słowami, których nauczył nas sam Jezus Chrystus, mówiąc „Ojciec nasz” – a więc zwracamy się do kochającego Ojca wszystkich ludzi, „który-

Będę patrzył na Jezusa, który przemierza miasta i wsie. Jest w drodze do Jerozolimy. Świadomie i zdecydowanie zmierza w kierunku miejsca swej męki. Jest pewny swego powołania i konsekwentnie je wypełnia.

„Czy tylko nieliczni będą zbawieni?”. Jak często zastanawiam się nad prawdami ostatecznymi: sądem ostatecznym, niebem i piekłem? Poproszę o łaskę głębokiego przeżycia tych prawd. Postaram się zatrzymać nad każdą z nich. Jakie uczucia budzą się we mnie, gdy je rozważam? Powiem o nich Jezusowi.

Jezus przypomina, że jeśli chcę kroczyć za Nim, muszę zdecydować się na wysiłek „wchodzenia przez ciasne drzwi”. Co sprawia mi najwięcej trudności w kroczeniu za Jezusem? W czym jestem wymagający, a w czym ulegam przeciętności i oziębłości?

Jezus przestrzega mnie przed płytkim przeżywaniem mojej wiary i powołania. Zewnętrzne praktyki przebywania z Nim, nawet częste i piękne, nie wystarczą. Brzydzi się każdym, kto celebrytuje powołanie i wiarę, a jednocześnie dopuszcza się nieprawości.

Zwrócę uwagę, że Jezus podkreśla wartość „ostatnich”, „nieznanych”, „przychodzących z daleka”. On zna każdego do głębi. Nie patrzy na to, co pozorne, nie zwraca uwagi na słowa i zewnętrzne postawy, ale na serce. Cichość i skromność są oznaką wielkości serca.

Co mogę powiedzieć o postawach cichości i skromności w moim życiu? Czy nadmiernie nie podkreślam znaczenia swojej osoby, czy nie walczę o „pierwsze miejsca”? Czy moje wyznania wiary, mówienie o Jezusie, przyznawanie się do Niego pokrywają się z życiem i stanem mojego serca?

Krzysztof Wons SDS

pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy” (1 Tm 2, 4). Ostatni rozdział Księgi Proroka Izajasza jest zapowiedzią powszechności zbawienia – Bóg odnowi nie tylko Izraela, ale objawi swoją chwałę także wobec pogan ze wszystkich narodów. Co więcej, to właśnie poprzez pogan Bóg zgromadzi znów wokół świętego miasta, Jerozolimy, Żydów mieszkających w diasporze. Słowa te były najpierw prorocstwem skierowanym do Izraelitów, którzy w dużej części powrócili już z wygnania, ale mimo to doświadczają różnorodnych trudności i błędów wewnątrz własnej wspólnoty skupionej wokół świętego miasta. To wielka wizja nowego stworzenia, taka, o jakiej słyszymy również w Księdze Apokalipsy. Bóg Stworzyciel jest zarazem Zbawicielem, odnowicielem całego stworzenia, które zostało zranione przez grzech. Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, w które jesteśmy włączeni przez sakrament chrztu, są źródłem odnowienia wszystkiego, aż wszystko zostanie poddane pod stopy Jezusa.

Bóg chce posłać swoich świadków „do wysp dalekich, gdzie jeszcze nie słyszano o Mnie i nie widziano mojej chwały”. Potrzebujemy prosić Ducha Świętego, aby wskazywał nam ludzi, do których mamy pójść z Ewangelią. Mamy codziennie towarzyszyć Jezusowi na modlitwie, tak aby stawać się dyspozycyjnymi świadkami, których może posłać tam, gdzie chce (por. Mk 3, 14). Ludzie, których spotykamy na co dzień, a którzy żyją jeszcze w ciemności grzechu, są spragnieni oglądania chwały Bożej i Jego wielkich dzieł.

”Z nich także wezmę sobie niektórych jako kapłanów i lewitów” – to z jednej strony zapowiedź powszechnego kapłaństwa, w jakim mamy udział przez chrzest, ale możemy widzieć tu także zapowiedź kapłaństwa sakramentalnego. Czas wakacji to czas intensywnej modlitwy o powołania – módlmy się

o wypełnienie się tej obietnicy Izajasza w życiu tych, których Pan woła po imieniu do kapłaństwa, by byli całkowicie oddani głoszeniu królestwa i przedłużaniu Jego obecności na ziemi poprzez sakramenty.

Komentarz do psalmu

Niekiedy zastanawiamy się, jaki sens ma nasza modlitwa. Głównym jej sensem jest właśnie postawa uwielbienia Boga, do której wzywa nas najkrótszy spośród psalmów. Jest tylko jeden prawdziwy Bóg w Trójcy Przenajświętszej. Nasza modlitwa jest uwielbieniem Boga także w imieniu tych wszystkich, którzy dziś jeszcze nie wierzą w Ewangelię.

Psalm 117 mówi też o tym, jak potężna jest moc łaski Bożej, której Bóg udziela wszystkim tak, jak sam chce. Błogosławiony Prymas Stefan Wyszyński mówił, że zbyt mało mówi się w homiliach właśnie o łasce. Dzisiejsza niedziela, mówiąca nam o głoszeniu Ewangelii wszystkim, to dobra okazja, żeby przypomnieć sobie, iż nie mamy nigdy działać własną mocą, ale podejmować trud apostołstwa, jedynie opierając się na mocy płynącej od Chrystusa. To On daje nam obietnicę – ”Kto was słucha, Mnie słucha!” (Łk 10, 16).

Komentarz do drugiego czytania

Czy cierpienie może nas uzdrowić?

We wcześniejszym, 11. rozdziale Listu do Hebrajczyków, słowo Boże pokazuje nam ”całe mnóstwo świadków” (por. 12, 1), których wiara rozwijała się i była próbowana wśród różnych doświadczeń, tak aby całkowicie oparli się na Bogu.

W naszym życiu wiary Duch Święty ciągle pragnie upodabniać nas do Chrystusa, aby nasze oblicze stawało się coraz bardziej Jego obliczem. A to podobieństwo nie może się dokonać inaczej, jak poprzez naśladowanie Chrystusa w Jego męce. Autor Listu do Hebrajczyków kilka rozdziałów wcześniej

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1586 Dla biskupa jest to przede wszystkim łaska mocy (”Duch, który czyni zwierzchników”: Modlitwa przy konsekracji biskupa w obrządku łacińskim): łaska prowadzenia i bronienia z mocą i roztropnością Kościoła, jak ojciec i pasterz, z miłością bezinteresowną do wszystkich, ale szczególnie do ubogich, chorych i potrzebujących. Łaska ta pobudza biskupa do głoszenia wszystkim Ewangelii, do tego, by był wzorem dla swojej trzody, by wyprzedzał ją na drodze uświęcenia, utożsamiając się w Eucharystii z Chrystusem, Kapłanem i Ofiarą, nie bojąc się oddać swego życia za owce:

Ojcze, który znasz serca, udziel tej łaski Twemu słudze, którego wybrałeś do biskupstwa by paść Twoją świętą trzodę i wykonywał nienagannie wobec Ciebie najwyższe kapłaństwo, służąc Tobie dniem i nocą; niech wyprasza nieustannie Twą łaskawość i ofiaruje dary Twojego świętego Kościoła; niech posiada na mocy najwyższego kapłaństwa władzę odpuszczania grzechów zgodnie z Twoim poleceniem, niech rozdziela posługi według Twego rozkazu i rozwiązuje z wszelkich więzów na mocy władzy, jaką dałeś Apostołom, niech podobą się Tobie przez łagodność i czystość serca, składając Ci miłą woń, przez Twego Syna Jezusa Chrystusa...

wskazuje właśnie na przykład posłuszeństwa naszego Pana, który "choć był Synem, przez cierpienia nauczył się posłuszeństwa" (Hbr 5, 8).

Jaka jest zatem dobra nowina dla człowieka, który dzisiaj cierpi i nie widzi sensu swojego bólu – duchowego, psychicznego, fizycznego? Najpierw dobrą nowiną jest nasze synostwo wobec Boga, bycie dzieckiem wobec kochającego Ojca, który, dopuszczając tajemnicę cierpienia, nie przestaje patrzeć na nas jak na umiłowanych synów, ochrzczonych i zanurzonych w śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa (por. Mk 1, 11). "Bóg obchodzi się z nami jak z dziećmi" (por. 12, 7b), a więc pragnie nas wychowywać do dojrzałości, dawać przestrzeń wzrostu i rozwoju.

Ale dobrą nowiną jest także zachęta do długomyślności i gorliwej modlitwy. Człowiek wiary to ten, który wie, że nie może skupić się na sobie, ani pograżać się w smutku, patrząc jedynie na obecne cierpienie. Człowiek wiary patrzy z modlitewną nadzieją ku Chrystusowi, bo to Chrystus jest Panem historii jego

życia. To On wie, w jaki sposób cierpienie, którego nie da się uniknąć, staje się drogą uświęcenia, jeśli jest przyjęte z miłością i w posłuszeństwie. Jezus wziął na siebie nasze słabości i dźwigał nasze choroby (por. Iz 53, 4), to znaczy wycierpiał na krzyżu i odkupił każde ludzkie cierpienie i zwyciężył grzech. "Przez Jego rany zostaliśmy uzdrowieni" (Iz 53, 6).

Komentarz do Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia daje nam jednocześnie słowa przestrogi i nadziei.

Najpierw przestrogi – bo nawet ten, któremu wydaje się, że jest blisko Jezusa, może rozminąć się z Ewangelią. Może nawet brać udział w wielkich, spektakularnych wydarzeniach wiary, nawet przyjmować sakramenty święte, ale tak naprawdę nie chce przejść przez głęboką drogę nawrócenia, zmiany myślenia, rozwoju w miłości. Grozi nam przeżywanie wiary "lekko", przyjemnie, szukanie wrażeń, nawet pięknych i religijnych, tylko dla własnego zadowolenia. Potrzebujemy ciągle mocnego oparcia w modlitwie słowem Bożym i rela-

cji sakramentalnej z Chrystusem, ale jednocześnie weryfikacji po przez szczery rachunek sumienia – czy święte rzeczy, które poznajemy, w których mam udział, zaowocowały konkretnym trudem miłości dzisiaj? Prawdziwe chrześcijaństwo jest wchodzeniem przez ciasną bramę – ale tą bramą jest sam Chrystus, którego Najświętsze Serce jest dla nas szeroko otwarte, który sam uczynił krzyż bramą do nieba.

Słowa nadziei dotyczą powszechności zbawienia, którą zapowiada prorok Izajasz oraz psalmista. Ci, których nie spodziewamy się w niebie – dzisiaj niepobożni, niepokładani, mogą okazać się z czasem gorliwsi, niż ci, którzy są całkowicie przekonani o tym, że dobrze znają Chrystusa.

Pan Jezus mówi o wielkiej wspólnocie zgromadzonej "przy stole". Znakiem i zapowiedzią tego stołu jest Najświętsza Eucharystia, która jednoczy cały Kościół i prowadzi nas do udziału w uczcie niebieskiej.

Komentarze zostały przygotowane przez ks. Mateusza Mickiewicza

DRODZY PARAFIANIE, SIOSTRY I BRACIA ZE WSPÓLNOT NEOKATECHUMENALNYCH, WSZYSTKIE GRUPY I ZESPOŁY PARAFIALNE, DZIECI I MŁODZIEŻ, PRZYJACIELE PARAFII ŚW. AUGUSTYNA,

Zwracam się do Was z serdecznym zaproszeniem na Parafialny Odpust św. Augustyna.

W tym roku będzie on w niedzielę, 28 sierpnia, świętować będziemy przez cały dzień, ale główna Msza św. będzie o godz. 18.30.

Zachęcam Was do powrotu do Kościoła, do sakramentów świętych. Zmobilizujmy się po czasie pandemii, po okresie wakacji i wracajmy. Przed odpustem w piątek i w sobotę – adoracja Najświętszego Sakramentu, możliwość spowiedzi św. Skorzystajmy z tej okazji!

Pamiętajmy, że życie chrześcijanina to nieustanne nawracanie się. Jak trening zawodnika i bieg ku wyznaczonej mecie. Św. Augustyn ukazuje nam życiową mądrość poszukiwania prawdziwej mądrości, a gdy ją znalazł – wytrwał przy niej do końca życia, kochając Chrystusa i Jego Kościół. My, Wasi duszpasterze modlimy się za Was i bardzo Was oczekujemy.

Ks. Walenty Królak, proboszcz parafii.

Św. Augustyn ubolewał, że zbyt wiele czasu zmarnował i zbyt wielu goryczy doświadczył, zanim odkrył Chrystusa. Nie czekajmy, wróćmy i my do Kościoła, by odkryć Chrystusa na nowo. Św. Augustyn swoje przeżycia wyrażał takimi słowami:

*Późno Cię ukochałem,
Piękności dawna i zawsze nowa!
Późno Cię ukochałem!
We mnie byłaś, ja zaś byłem na zewnątrz
i na zewnątrz Cię poszukiwałem.
Sam pełen brzydoty, biegłem za pięknem, które stworzyłeś.
Byłeś ze mną, ale ja nie byłem z Tobą.
Z dala od Ciebie trzymały mnie stworzenia, które nie istniałyby w ogóle, gdyby nie istniały w Tobie.
Przemówiłeś, zawołałeś i pokonałeś moją głuchotę.
Zajaśniałeś, Twoje światło usunęło moją ślepotę.
Zapachniałeś wokoło, poczułem i chłonę Ciebie.
Raz zakosztowałem, a oto łaknę i pragnę;
dotknąłeś, a oto płonę pragnieniem Twojego pokoju.*

OGŁOSZENIA

1. Kancelaria parafialna w sierpniu czynna jest tylko po południu: od godz. 16:00 do 17:45.
2. W tym tygodniu rozpoczynamy Nabożeństwo Czerdziestogodzinne przygotowujące nas do Odpustu Parafialnego.

Piątek – 26 sierpnia – uroczystość NMP Częstochowskiej

Msze św. o godz. 7.00, 8.00, 9.00; 12.00 i 18.30

- Godz. 9.30 - Różaniec z wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Adoracja do godz. 21:00.
- 15:00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego
- 21:00 – Apel Jasnogórski

Sobota – 27 sierpnia – wspomnienie św. Moniki

- 9:30 – 15:00 oraz 19:00 – 21:00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu

• 10:00 – 15:00 – Sakrament pokuty i pojednania oraz podczas każdej Mszy św.;

- 12:00 – Różaniec
- 15:00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego
- 21:00 – Apel Jasnogórski

Niedziela – 28 sierpnia – uroczystość św. Augustyna, Patrona naszej Parafii

- 15:00 – 18:00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 15:00 – Koronka do Miłosierdzia Bożego
- 18:30 – Msza św. odpustowa kończąca czterdziestogodzinne nabożeństwo.

Przewodniczy ks. prałat Wiesław Kądziała.

3. W liturgii Kościoła obchodzić będziemy: w poniedziałek – wspomnienie Najświętszej Maryi Panny, Królowej, w środę – święto św. Bartłomieja, Apostoła, w piątek – uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej, w sobotę – wspomnienie św. Moniki.

4. Zapraszamy na Pielgrzymkę autokarową do Włoch – śladami św. Augustyna i św. Moniki – od 11 do 19 października 2022 r. Program pielgrzymki jest w gablocie i na stronie internetowej.

5. W niedzielę, 28 sierpnia, w dniu odpustu parafialnego – nie będzie ostatniej Mszy św. (o godz. 19:45). Osoba zamawiająca intencję na tę Mszę św. proszona jest o zgłoszenie się do zakrystii lub kancelarii.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl